

25
évesek
lettünk!

„Fölfelé megy borban a gyöngy; Jól teszi.”

Vörösmarty

XXV. évf. - 2011. 2. szám

A BORONKAYS DIÁKOK LAPJA - ALAPÍTVÁ 1986-BAN

Négy esztendő látványos lezárása a szalagavató

HAT OSZTÁLY - HÁROM NAP - FERGETEGES HANGULAT

A szalagavató „szépei”

A lelkes nézők közül hárman,
Mokánszky Zoltán, Pető Tibor alpolgármesterek között
Fabián Gábor igazgató - mindhárman boronkays öregdiákok

„Most múlik pontosan...”

Az OKTV második fordulójába jutott tanulóink:

Baja Sándor (12.G) magyar irodalom, Bodnár Zsolt (13.A) angol nyelv, Borkó Máté (13.N) fizika és matematika, Csabuda Bence (11.P) informatika, Debreczeni Ádám (10.A) kémia, El-Meouch Nedim Márton (13.A) matematika, Fábián Gábor (11.P) matematika, Gembolya Gergő (12.P) informatika és matematika, Győri Péter (13.A) matematika, Híves Kristóf (11.G) matematika, Holman Máttyás (13.A) matematika, Jilk Ákos (13.A) matematika, Józsa Márton (12.G) fizika és matematika, Katona Kamilla (11.F) informatika, Kiss Dávid (13.N) informatika, Kiss Iván (12.F) informatika, Kollár Tibor (11.F) informatika, Lehotka Írisz (13.N) olasz nyelv, Lipusz Kinga (11.A) magyar nyelv, Magyarai Viktor (11.P) informatika és matematika, Marinovszki Árpád (12.G) fizika és matematika, Marosvölgyi Gergő (11.P) informatika, Marsi Petra (10.N) német nyelv, Mester Ádám (11.G) matematika, Nagy Balázs (11.G) matematika, Oláh Dávid (11.P) matematika, Petényi József (11.B) informatika és fizika és matematika, Povázsai Gábor (12.P) informatika, Puskás Anna (13.N) francia nyelv, Réti Attila (11.G) matematika, Szádóczki Szandra (12.G) magyar irodalom, Szakállás Dávid (13.A) angol nyelv, Takács István (13.A) matematika, Tóth Szabolcs (11.F) informatika, Walner Ferencz Csaba (12.P) matematika

Sikeres boronkaysok

Kitartást mindenkinek! Immáron a 2011-es év első Bor-lap-jával köszöntünk benneteket, és ezzel át is léptünk a tanév második felébe. A nehezen „könnyedén” túlestünk, így már csak néhány hónapig koptatjuk az iskolapadot, és itt a nyááár! A múlt lapszámunk óta számos említésre méltó eredménnyel, programmal tudunk szolgálni.

A decemberi lapzárta után még több eseményen is részt vettünk a 2010-es év lezárásaképpen. A karácsonyt nem csak iskolánkban ünnepelhették meg a diákok. Részei lehetünk Pest Megye Önkormányzatának Dísztermében tartott sportkarácsonynak is, ahova Vác több sportolóját is meghívták, hogy díjazzák sportteljesítményüket (köztük iskolánk országos bajnok amatőr leány kosárlabda csapatát), ezenfelül Nagy Péter tanár úrnak is sikerült elnyernie Pest megyében az Év Testnevelője díjat. (10. old.)

Amire igazán büszkék lehetünk azonban, az az, hogy a Boronkay országos II. lett az elmúlt tanév diákolimpiáin elért eredményeinknek köszönhetően. Ez utóbbi eredményhirdetésére januárban került sor. Most márciusban pedig szurkoljunk kosárlabdacsapatainknak, hiszen útjuk egyenesen halad az országos döntő felé.

Bár véget értek a karácsonyi ünnepek, pótszilveszteri bulik és a téli szünet, az idő sajnos mégsem lett napsütésesebb. Sőt, még a napszemüvegünk sem került elő a szekrényből. Micsoda igazságtalanság! Bezzeg suliba jönni kell.

Nincs mit tenni... De „fanyar sorsunk” elemzését sem ezeken a lapokon szeretném megosztani veletek – talán a későbbiekben, igény esetén. Most a feladat az, hogy egy kis ízelítőt kapjatok a következő oldalakhoz az elmúlt hetek eseményeiről, sikereiről.

A végzősök számára egyik legemlékezetesebb a háromnapos szalagavató ceremónia volt (3.old.), de bizonyára akad olyan is, akinek gondolatai éppen gyakran forognak az OKTV döntőbe jutásról, mint a csiriviri

és habos-babos ruhák körül. Hiszen jó néhány boronkays büszkélkedhet OKTV-s eredménye(i)vel. Az Országos Német Nyelvű Matematika versenyen is kiemelkedően teljesített két diákunk: *Novák Klára* (10.N) III., míg és *Borkó Máté* (13.N) VII. helyezett lett. Iskolánk tanulmányi sikereit tükrözi a *Magyar Nemzet* középiskolákról felállított rangsora. (Táblázat lent.)

Ezenkívül vannak, akik a könyvek bújása nélkül csupán lencsevégre kapták a világot és máris dobogós helyezést mutathatnak fel. (*Martinovics Lilla* és *Galántai Dorina*, aki múlt évben végzett diáktársunk (11. old.) Ha már egyébként is a művészetnél tartunk, említést tennék a január 21-én megrendezett műsorunkról, ahol a kultúra napja alkalmából táncos lábú diákjaink szórakoztatták a díszterem közönségét.

Dr. Mindáné Kolostori Nóra tudományos kutatómunka segítségével Pro Progressio-díjat vehetett át *dr. Hoffmann Rózsa* államtitkártól.

Iskolánk biológus és természetbarát növendékeinek a téli-tavaszi túra és barlangtúra (16.old) illetve *Kutasi Zsuzsanna* tanárnő által tartott látványos kémia kísérletek nyújtottak élményteli időtöltést, mialatt a negyedikesek izgalmát a pályaválasztási előadások izzították.

További jó szórakozást kívánok az iskoláról szóló cikkek olvasásához!

ERŐSS TÍMEA 13.N FELELŐS SZERKESZTŐ

Magyar Nemzet c-naplópból SZAKKÖZÉPISKOLÁK	KÖZÉPISKOLÁK RANGSORA		
	Középszintű errettégi	Nyelvvizsga aránya (%)	OKTV- pontszám*
1. Boronkay György Középiskola, Vác	77,6	39,13	134,4
2. Varga István Szakközépiskola, Budapest	77,1	9,77	---
3. Jedlik Ányos Középiskola, Győr	76,9	56,98	22,5

Ahogy szemből látták...

Nem írhatom azt a szót, hogy „láttuk”, hiszen büszkén jelenthetem ki, hogy magam is részese lehettem iskolánk szalagavató műsorának! Természetesen nem állítom, hogy a mélyen tisztelt publikum nem lett volna részese, de azért belülről mégiscsak más a dolog. A Bor-lap szerkesztőivel kíváncsiak voltunk, hogyan értékelik a látottakat azok, akik kívülről szemlélték az eseményeket.

Az újév nyolcadik napján végzős „diákkollegáimmal” egy szalaggal lettünk gazdagabbak. Ez jelképezi azt, hogy készülünk az érettségire, és lassan „kirepülünk” az iskolából, hogy aztán „golyaként” leszállhassunk és megkezdhessük életünk következő szakaszát a felsőoktatásban. Na de ennyire azért még ne szaladjunk előre! Mint tudjuk, iskolánk minden évben egy remek szalagavató ünnepséget szervez a végzősöknek, ám ezen pár óra túlnyomó részében a mi felelőségünk szórakoztatni családunkat, tanárainkat, diáktársainkat. Ilyenkor az adott végzős osztály tagjai beteszik a közönsébe minden kreativitásukat, és remek előadásokkal, gyönyörű dalokkal lepik meg a közönséget. Ebben az évben sem volt ez másként. A hat osztály (A, B, F, G, N, P) „senior” évfolyama remekül felkészült a háromnapos műsordömpingre. Ezt mi sem bizonyíthatja jobban, mint azon emberek véleménye, akik szemből szemléltették a színpadon zajló eseményeket. Bátorkodtam tehát összegyűjteni néhány visszajelzést, amelyek szerény véleményem szerint reálisan tükrözhetik a történeteket.

„Most is igen színes skálán mozogtak az előadások, különféle látványelemekkel megfűszerezve. Az biztos, hogy végzőseink és tanáraink kitettek magukért” - mondta

egy 11-es diák, aki mást is kiemelt: „A már néhány éve futó tanártánc ismét nagy sikerre vitte az osztályfőnököket és tanárainkat. Úgy vélem, a negyedikesek is jól szórakoztak a látványon, és nagyon élvezték.” Én pedig teljes mértékben kijelenthetem, hogy nem téved az illető, aki ezt nyilatkozta, hiszen valóban jókat derültünk a tanártáncon. Egy remek koreográfiát láthattunk nagyszerű humorral. Ezúton is hadd gratuláljak tanárainknak, akik lelkiismeretesen felkészültek.

„A technikai problémákat könnyen átvitelték, és a gyönyörű táncok mindenért kárpótoltak.” Nos igen, technikai problémáknak sajnos idén sem voltunk híján, és ezt 10-es diákunk is észrevette, ám az is tény, hogy a táncok valóban magával ragadóak voltak (én például még most sem tudok betelni a felvételekkel). „Szomorú, hogy annyi barátom távozik most, ám ez hozzátartozik a szalagavató varázsához – egy utolsó, hosszú, emlékezetes tánc... boronkays végzősök, hiányozni fogtok!”

A többi véleményt összesítve is azt kapjuk eredményül, hogy a többségnek nagyon tetszett az egész műsor, vagy annak nagy része. Kaptam viszont olyan visszajelzést is, miszerint az osztályok többsége -

bár komolyan vette a felkészülést – voltak, akik csak „elszórakozták” az egészet. Nos, azt nem tudom, hogy akkor és ott, élőben hogyan érzékelhette ezt a közönség, de azt biztosan elmondhatom, hogy a színpalak mögött ez egyáltalán nem látszott. Szerintem mindenki jól összpontosított a maga szerepére, és amikor kimentek a színpadra, azt hiszem, mindenki csak azzal foglalkozott, hogy fesztelenül, szórakoztatva előadhassa produkcióját.

Természetesen beszélgettem több évfolyamtársammal is, akik velem együtt szalagot avattak az idén, hogy elégedettek voltak a művelődési ház nyújtotta lehetőségekkel, a színpaddal és a szervezéssel is.

Befejezőképpen köszönet Cs. Nagy és Jakus tanár uraknak a szervezésért és hadd kívánjak sikerekben gazdag felkészülést az érettségire minden kedves idén vizsgázónak. (Fotó: Szilágyi Lajos)

CHMELIK ÁRON 12.P

A sziklás sógoroknál – Murau-i síkalandunk

Idén január 17-22. között volt boronkays sítábor. A túrát Cs. Nagy András szervezte, munkáját Kaszás Gyula segítette, és Fábíán Gábor volt a csapat „trénera”. Hétfőn, reggel hat órakor már várt minket a busz az iskola előtt, hogy berakjuk a csomagokat és elindulhasunk Murauba.

Fotó: Paku Beáta

A nehézkes indulás után még Pesten felvettünk egy csoportot, hogy azért mégse legyen olyan jó dolgunk a buszon, aztán már csak néhány megállás után, fél négykor érkeztünk meg a szállásra. Tipikus diákszállás volt, a fürdő egy kabin a szoba sarkában, helyenként átlátszó függönnyel, fűtés csak este volt, de az is csak takarékoskodva. Reggelre mindössze pár szelet kenyér jutott, az ebédet a pályán fogyasztottuk, a vacsorát pedig a szálláson. Magáról a szállásról utólag mindenkinek a tehéntrágya mindent átható szaga jut eszébe, de azért az ideai szállás is feledhetetlen élményekkel gazdagított!

A pálya nem volt közel a szálláshoz, s ezt a körülbelül 40 percnyi utat minden nap busszal tettük meg. Az utazás lehetőséget adott még egy kiadós alváásra, na meg hatalmas röhögésekre! Öltözködés után bemelegítéssel kezdtünk a pálya tetején, majd mindenki felcsatolhatott és kisebb-nagyobb csoportokba osztva indulhatott csúszni. Nagyrészt napos időnk volt, de azért kellett egy pulcsi a vastag kabátok alá. A pályák gondozottak voltak, a kilátás pedig elmondhatatlanul szép volt. Általában ebédidőben találkoztunk egy-egy „Hüttében”, ahol mindenki elmesélte milyen addig

a napja. Levetítettük a legnagyobb videóinkat, bár a legtöbben csak esések voltak, de nagyon művészien kivitelezve!

A pihenőnapon csak délig voltunk a pályán, utána elmentünk egy közeli városkába, ahol szabadjára engedtek. A nap végén mindenki kipihentebben és – akik fürdeni voltak – tisztábban tértek vissza a szállásra, ahol már várt minket a meleg vacsora.

Bár olyan is akadt, aki még így sem úszta meg sérülés nélkül: az utolsó előtti nap néhányan a kórházat is meglátogathatták. Volt, aki ott is töltött egy éjszakát,

és olyan is, aki csak saját felelősségére jöhetett vissza a szállásra, és ha ez még nem lenne elég, egy váll és egy térd sérülés is volt. Végül mégis együtt jöttünk haza és azóta már mindenki jobban van.

A hazaút nem volt éppen zökkenőmentes, mivel útközben defektet kapott a busz utánfutója és leszakadt az autópályán. Végül egy 2 km-re levő benzinkútig nagy nehezen el tudtuk vinni az utánfutót. Majd jött a hír: Kaszás tanár urat az autópálya rendőrség hozta utánunk, mert ott maradt az autópálya mellett. Mivel az utánfutót ideiglenesen próbálták visszaszerelni addig valakinek irányítania kellett a forgalmat pár méterre a busztól aztán a busz elindult nélküle. Végül átpakoltunk minden csomagot a buszra így az utánfutót is haza tudtuk hozni és szombat hajnalban megérkeztünk az iskolához, ahol mindenki búcsút vett egymástól, majd hazament pihenni és tanulni hétfőre.

Pár mondatban összefoglalva, az ideai sítábor is hozta azt a szintet, amit vártunk: felejthetetlen élményeket és hatalmas örömet, hogy részt vehettünk benne. S befejezésül szeretnék köszönetet mondani Fábíán Gábor igazgató úrnak, valamint minden tanárnak, aki lehetővé tette ezt nekünk.

BALÁZS RÉKA 9.G ÉS
BOZÓKI GERGŐ 11.P

Nagybörzsönyben színjátszópalántáink

Idén negyedik alkalommal szerveztünk színjátszó táborat a Boronkay György Műszaki Középiskola és Gimnázium diákjainak, elsősorban azért, hogy igényes előadással léphessünk a város nyilvánossága elé. A diákok sokirányú elfoglaltsága, a beiskolázási körzetünk széles hatósugara, és ennek következtében a napi közlekedés okozta fáradtság szinte lehetetlenné teszik a koncentrált összpórák megszervezését. „Bentlakásos iskolát” hoztunk létre így háromszor Szandán, és az idén Nagybörzsönyben.

A három nap dél-előtti, délutáni és koraestéi intenzíven próbáltunk, a diákok részéről sűrített szövegértelmezési, szöveg tanulási és színpadi gyakorlatokkal, a tanároknak pedig rendezői, csoporttréningezői és vezetői feladatokkal. Csak enni-inni és játszani álltunk meg.

Jó volt látni az iskolában különböző évfolyamokra és osztályokba járó diákok csapatá szerveződését, az egymás iránti érdeklődés alakulását, az egymás gyengéit célzó humoros megnyilvánulásait.

A diákok véleményeiből

„A színjátszó foglalkozásokat kifejezetten élveztem, hisz rengeteg vicces helyzet kerekedett ki a nyelvbottlásokból. A négy nap alatt jobban megismertük egymást, és a végre közösen elpróbált je-

Fotó: Kurdi Bianka

lenetekből összeállt bennünk a darab története, egésze. Hihetetlen, hogy mennyit fejlődöttünk a tábor alatt, mert az utolsó napon már Tringli Andris (a rendező) aligha tudott belekötni a játékunkba”.

(Marosvölgyi Gergely 11.P)

„...A hely, ahol laktunk igényes volt, bár én vissza-sírtam a szandai szállásunkat. Ott az egész csapat egy házban volt együtt, itt viszont különálló házakban távol voltunk egymástól. A próbák egy imaházban zajlottak. Itt étkeztünk, és minden este itt bonyolítottuk le a közös játékokat. Ezek olykor éjszakába nyúltek, megnehezítve a másnap reggeli kezdést.”

(Jakubecz Alexandra 10.P)

„Az egész táborban az estéket élveztem a legjobban, amikor többnyire beugróztunk és gyilkosoztunk. .... Ez a tábor ki-

csit megváltoztatta a világszemléletemet, és új emberekkel köthettem barátságot.”

(Lőrincz Szabolcs 9.E)

„A nagybörzsönyi tábor a szokatlanul hideg időjárás ellenére nagyon sikeres volt, csupán napi 7-8 óra próbát kellett teljesíteni, ami a harmadik nap táján már nem tűnt leküzdhetetlennek. Kitűnő volt a társaság, amelyik különösebb összejórés nélkül, mondhatni vidáman vészelte át a négy napos összejártságot..”

(Lelkes Péter 11.P)

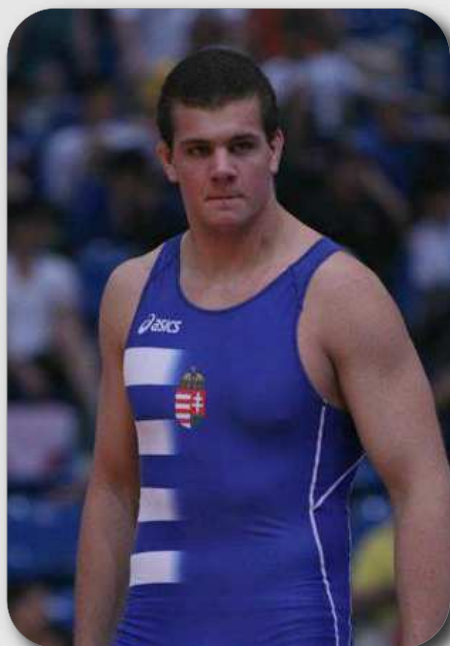
GELNICZKYNÉ TEISZLER MÁRIA

Két 12. bés srác, nagy álmok, komoly célok, páratlan sikerek

LÁM BÁLINT BIRKÓZÓT ÉS VELENCZEI ÁDÁM RALLYVERSENYZŐT KÉRDEZTUK MINDENNAPJAIKRÓL

Lám Bálint

Kevés olyan feltűnő jelenség van a Boronkayban, mint Te, hiszen több mint 2 m magas „pöttöm” termeted, már a horizonton túlról is látszik. Milyen magas is vagy pontosan?

Szép megfogalmazás egy nagy darab „állathoz”... Egyébként pontosan 204 cm vagyok, ami szerintem iskolai record.

A testalkatod miatt választottad sportodnak a birkózást? Vagy valaki ajánlotta?

Igazából régebben nagyon pufi gyerek voltam, de ennek ellenére fociztam. Az volt a furcsa, hogy a labda helyett mindig a gyerekeket rúgtam fel és innen jött az ötlet, hogy jó lenne nekem a birkózás. A családkunk egyik barátja nyitott egy birkózóklubot és meghívtak, hogy nézzem meg. Végül ott ragadtam.

Mi a legnagyobb álmod? Mik a legfőbb céljaid a birkózásban?

Az álmom az, hogy egyszer a fiatal korosztálynak én legyek a példaképe és ne adj Isten, akár még a töri könyben is benne legyenek! (nevet) Meg akarom mutatni a fiatal korosztálynak, hogy egy pufi kisgyerekből is lehet egyszer bajnok. De természetes, hogy mint minden sportolónak, nekem is az olimpiai bajnoki cím az álom.

Ha jól tudom, ezt már hivatásszerűen csinálod. Hogyan sikerült elérned ezt a komoly szintet? Hosszú út vezetett el idáig? Élményekkel teli utazásnak tartod a fejlődésed?

Mondhatjuk, hogy ez a munkám, hi-

szén ebből van a zsebpénzem. Rögös úton jutottam el idáig, mert eleinte nem akartak befogadni. Nem egyszer volt az, hogy ott sírtam, ahol senki nem látta. De szerencsére nem törtek meg, és most már kezdenek elfogadni. Így váltam erőssé és elszántá, szóval minden úgy történt, ahogy lennie kellett, és imádom ezt az életsílust. Folyamatosan történik valami, és bejárjuk az egész világot.

Egy cikkben az edződ azt mondta: „Ez a gyerek egy valóságos kincs.” – így már biztosan állíthatjuk, nem egy hétköznapi birkózóval van dolgunk. Az a hír is járja, hogy 2012-ben akár neked is szurkolhatunk a londoni olimpián. Ennek mennyi a valóság-alapja? Valóban csápolhatunk neked magyar színekben?

Szerencsére nagyon szeretnek az edzők, és rengeteget foglalkoznak velem. Nagyon nagy lehetőség áll előttem, mert kevés embernek van akkora „hátszele”, mint nekem, és ezért nagyon hálás vagyok nekik. Remélem, az én szorgalmam és az ő odaadásuk elég lesz ahhoz, hogy kijussak az olimpiára.

Mennyire tudod összeegyeztetni a magánéletedet – barátok, bulik – a birkózással? Nagy kihívás ez számodra, vagy könnyen „megbirkózol” vele?

Sajnos nagyon nehéz összeegyeztetni. De örülök, hogy sok barátom van, akik mindig mellettem állnak és

mindig felvidámítanak, ha épp egy versenyről vagy edzőtáborból érkezem. Soha nem kérdezik meg, hogy miért nem vagy velünk többet. Ha épp úgy adódik, hogy fél év múlva látom őket, akkor is örülünk egymásnak és ezek az igaz barátok. A barátnőmnek is nagyon hálás vagyok, mert soha nem mondja hogy válasszak ő vagy a sport között, pedig nem egyszer van olyan, hogy hetekig nem látom. Igazából az, hogy működik a magánéletem, nem az én érdemem, hanem azoké, akik körülvesznek engem.

Milyen kategóriában szoktál indulni versenyeken?

Még egyelőre csak junior vagyok. Úgyis mondhatni, kezdő. A versenysúlyom 120 kg aminél néha több vagyok, néha kevesebb. Mostanában felnőtt versenyen is indulok.

Eddig mi volt a legrangosabb, legértékesebb helyezésed?

Nyáron volt a junior világbajnokság, amin a hetedik helyezésig sikerült elmenetelnem. De nemrégiben Finnországban egy felnőtt versenyt sikerült megnyernem. **Idén érettségizel, miközben átlagosan havonta egyszer egy hetet edzőtáborban töltesz. Hogyan tervezed a jövődet? Érettségi? Továbbtanulás? Vagy maradsz a szőnyegen?**

Igen, minden este így fekszem le, hogy tenni kéne valamit az érettségi miatt, és piszkosul izgulok, hogyan fog sikerülni. Az osztálytársaim például mindig csodálkoznak, ha látnak az iskolában. A jelentkezésemet a Bánki Donátra adtam be, a munkavédelmi szakra. Annak örülnék a legjobban, ha az életem során nem kéne mással foglalkoznom, csak a sporttal, vagy annak vonzataival. De közben tudom, hogy a mai világban mindig kell lennie egy „B-tervnek”, és nem szabad mindent egy lapra feltenni.

Kívánom, hogy találkozzunk veled a 2012-es olimpián!

Velencei Ádám

Nem egy mindennapi sportot űzöl, a rallyversenyzést. Az idén leszel 19 éves, jogosítványt pedig csak 17 éves kortól lehet megszerezni. A te eredményeid mögött mégis nagy tapasztalat áll. Tulajdonképpen hány éves korodban vezetted először?

A „pályafutásom” 8 évesen kezdődött édesapám Volvo 245-ös kombi autójával a szécsényi sóderbányánál. Ettől a naptól kezdve komolyabban érdeklődöm az autók iránt. A családi vállalkozás révén a kezem alatt nagyon sok autó megfordult. A „kocsiparkolás” hamar az én feladatomban lett.

Az első versenyed 13 éves korodban volt. Milyen hatást gyakorolt rád az első rajt? Már akkor tudtad, hogy komolyan szeretnél ezzel foglalkozni?

Igy visszagondolva az első verseny rajtjában, 13 éves fejjel, kicsit nehéznek tűnt a feladat, de amint elengettem a kuplungot kitisztult előttem minden, és próbáltam minél jobban teljesíteni a versenyen.

Mára mi vált a legnagyobb álmoddá az autóversenyzést illetően?

Aki elkezd versenyezni, az a célja, hogy eljusson a csúcsra, ami a világbajnokságban rejlik. Én úgy gondolom, mindig a legnagyobb célt kell magunk elé kitűzni, hogy mindig legyen miért küzdeni.

Milyen rendszerességgel gyakorolsz a versenyekre? És milyen gyakran vannak versenyek?

Jogosítványom megszerzése óta tekinthetjük úgy, hogy autóval szinte minden nap gyakorolok, csak sajnos nem versenytempóban. Teljesen más az utcán vezetni, mint a versenypályán. Amíg szlalom versenyekre jártunk az Opel Corsámmal, szinte minden hétvégén voltunk versenyezni szerte az országban. Áprilistól havonta lesz egy versenyem.

Mik a terveid a jövőben, mind a sportban, mind a tanulásban?

A legnagyobb álmom az autóversenyzés, hogy sikerüljön elindulnom a világbajnokságon, de ehhez nagyon hosszú út vezet. 2011. április 2-án kezdetét veszi számomra az Országos Rali-Túra Bajnokság, amin tervezem az egész éves részvételmet, és szeretnék év végén felállni a dobogóra, de addig még sokat kell dolgoznom, hogy sikerüljön minden versenyen a maximálisat nyújtani. A tanulást mindenképpen autóval kapcsolatos irányba szeretném folytatni. Én úgy hiszem, hogy abban a dologban tudunk igazán jók

lenni, amit nagyon szeretünk.

Melyik autómárka a kedvenced?

Mitsubishi Evo IX-es autóval fogok versenyezni így ez a típus az egyik kedvencem ezen a márkán belül. Igazából a japán kocsikat tartom jóknak.

Van valami kabalád vagy mottód, ami szerencsét hoz, illetve jellemez téged?

Nem vagyok „babonás” típus, így kabalám sincsen. Szerintem mindig magabiztosnak kell lenni és bízni magunkban. Ez a versenyzésben nagyon fontos, de ha úgy vesszük, az egész életben egy meghatározó szempont.

Ki a példaképed?

Egyik nagy példaképem Petter Solberg, akiből nagy erőt lehet meríteni, aki egyszeres rally világbajnok. Tavaly és idén is bebizonyította, hogy mindent el lehet érni, csak akarni kell.

Ha jól tudom, kosarazol is az iskola csapatában. Hogyan tudod mindkét sportot űzni? Számodra a kosárlabda a bemelegítés, és csak utána jöhet az autóversenyzés?

Igen. Hetente járok 2-3 edzésre, és ez mindenképp nagy segítség az állóképesség javításában, úgyhogy tekinthetjük bemelegítésnek is. Az edzések hétköznapiak, így nem nagyon üti egymást a kettő, de ha mégis, Nagy Péter tanár úr maximálisan megérti, hogy nekem az autóversenyzés az első számú célom, és ezt köszönöm neki.

Mennyire szabnak gátat a versenyek a hétfégi szórakozásnak?

Próbálok úgy alakítani az időmet, hogy beleférjen szórakozás, lazítás is, ami fontos, viszont ha hétfégen versenyem van, akkor teljessmértékben arra koncentrálok.

Sok sikert a továbbiakban!

ERŐSS TÍMEA 13.N

A capoeira

Hat éve, amikor még egészen kis kölkök voltam, figyelmes lettem valamire, amelyhez fogható még soha életemben nem láttam. A capoeira olyan dinamikus-akrobatikus-táncos küzdősport, amelyet a brazil kultúra gyökereiből táplálkozó zene kísér. Eleinte a látványos szaltók, pörgő rúgások nyerték el tetszésemet, ám idővel megtanultam, mi is a capoeira igazi lényege.

Amikor capoeirázik az ember, olyan euforikus állapotot tapasztalhat mind a harc, mind a zenélés közben, amivel sehol máshol nem találkozhat. Egy kicsit mintha az időben utazhatna. Egy kicsit a dzsungel közepében találja magát, és állati ösztöneivel szembesül az ember. Olyan spirituális élmény ez, amivel nem mindenki találkozhat egyből, de érzi, hogy ott bizserg benne.

Mestre Pontape, brazil capoeiramester vett szárnyai alá hat évvel ezelőtt. A leghatékonyabb harctechnikáktól kezdve, egészen a brazil történelemig, a zenéről, a kultúráról is mindent megtanított. Úgy tekintettem rá, mint a második apámra. Biztos vagyok benne, hogy életem filmjének lepergésekor szerepelni fog az a kép, amikor egy nyári naplementénél a váci Dunaparton, a berimbau elképesztő hangjára érezhettem magamban a lüktetést. A lassú, átszellemültebb, „Angola” stílustól a dinamikus, penge reflexeket igénylő „regional” stílusig, sok mindennel találkozhatam hat évem alatt. Sajnos mesterem elhagyta az országot, így nála véget ért pályafutásom, ám Pesten sok csoport működik, szintén igényes capoeiraoktatással.

Remélem, sikerült egy minimális betekintést adnom ebbe a mágikus világba!

BRETUS BOTOND 11.A

DÖK - Új irodában, új programmal

A diákönkormányzat már régóta segíti iskolánkat. A tagjainak köszönhetjük pezsdítő iskolaprogramjainkat és a diákság képviselőjét. Ebben a hónapban új hírrel szolgálunk. Új terembe költöztünk, a C218-ba, ahová minden lelkes tanulót szeretettel várunk. Ötletekre és segítségre mindig szükség van!

Öko sulit!

Legújabb kezdeményezésünk, hogy iskolánk csatlakozhasson az ország környezetvédő intézményeihez. Szelektív hulladékgyűjtő konténereket szeretnénk elhelyezni az épület területén. Ha bárki segítségünkre tud lenni ebben, kérjük jelentkezzen *Marx Kingánál* (DÖK-elnök) vagy *Sturcz Anitánál* (DÖK-vezető).

Valentin-napi buli

Aktualitásként szolgál, hogy február 11-én megrendeztük a Valentin-napi Suli-bulit. Rég nem tapasztalt sikere volt. Az aulában DJ Mono és DJ Scholt porgette a lemezeket, míg az ebédlőben az Overhead nevű együttes (iskolánk tanulói) tomboltatta a szórakozni vágyókat. A hangulatot ez alkalommal is discofények fokozták. **A képek itt:**

<http://www.facebook.com/album.php?fbid=197976896895941&id=100000508954113&aid=57711>

Nőnap

Március 5-én a Boronkay nőnap jótékonyági bált tart szülők, tanárok és egyéb támogatók részére. A cél iskolánk anyagi helyzetének felfrissítése, hiszen az új évben megszorításokra került sor. 500 Ft-os támogatójegyek igénylése a portán, illetve tanárokon keresztül lehetséges!

ANTAL ALEXANDRA 9.E

Kedves Diákok!

A diákönkormányzat főfeladatköre az érdekképviselet. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy még több programmal színesebbé tegyük a szürke mindennapokat. Minden hónap első csütörtökén fogadóórát tartunk, melyre mindenkit sok szeretettel várunk építő gondolatokkal, ötletekkel. Szeretnék, ha a ti érdekeitek érvényesülnének. Továbbá szívesen látjuk azokat a diákokat, akik csatlakozni szeretnének a diákönkormányzat munkájához. Keress bennünket, néha minden segítség elkel.

MARX KINGA 13.A

25 éves a Bor-lap

Dr. Molnár Lajos urat, iskolánk volt igazgatóját (1975-től 2006-ig) kérdeztem a Bor-lap megalakulásáról.

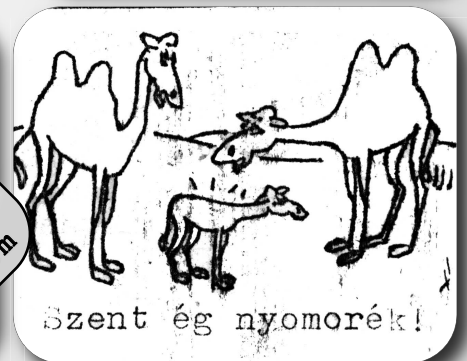
Írógépünk sajátos ABC-vel dolgozik, ha netán „hejesírás” hibát találsz, örülj, hogy jobban ismered a nyelvtant, mint mi.

Ar:
Haver
adj
egy
Béla-st!
Kösz!

Kiadja: Lőwy S. Ip. Szakközépiskola KISZ Bizottsága
Az írományokat kiszenvette: Elek Ildikó, Zomborka Szilvia,
Barta Tamás, Bucsek Gábor, Kélmánchelyi Róbert, Kiss Attila,
Szabados Pamacs
A rajzokat kiötlötte: Gál Gabriella, Juhász Róbert
Cenzurözta és engedélyezte:

a 25 évvel
ezelötti
impresszum

Az akkor még Lő-lap néven megjelenő iskolai ötlethez a Diák Tanácshoz fűződik. Közülük heten lettek a Lő-lap szerkesztői. Az első lapszám 1986. május 5-én jelent meg. A kezdetben ingyenes majd 2 forint 10 fillérért árusított újság nagyrészt a diákok szórakoztatását szolgálta. A tanácsstagok annyira fellelkesültek, hogy hetente jelentettek meg friss lapszámot amelyben számos karikatúra, vicc, aranykőpés, rejtély, élménybeszámoló szerepelt. Az újság végén mindig volt

egy térkép az iskoláról. Kádiválasztások alkalmából, a kádis osztályok hirdetését jelentették meg, reklámozták magukat. Hamar rájöttek, hogy ez számukra igen fáradságos munka, hiszen az újságot nekik kellett megrajzolni és legépelni. Az első különszámot az 1986. év végén adták ki, amelyben először jelentettek meg a diákok tanulmányi eredményeit, közölték melyik diák hová tanul tovább. A 1990–91-es évben megváltozott az újság szerkezete és tartalma is. Fő

feladata az lett, hogy tájékoztassa a diákokat, szülőket és tanárokat a továbbtanulásról, a diákok eredményeiről. Ezt a szerepet ma már az évkönyv tölti be. 1994-ben változott meg az újság neve Bor-lappá. A tartalom visszatért a kezdetekhez, és próbálja a diákok szórakozását biztosítani, híreket közölni és a közös élményeket megörökíteni.

SIMON VIKTÓRIA 10.N

GYŰJTÉSUNK ÚJ EREDMÉNYEI

Tanáraink és diákjaink aranyköpései

Kimeríthetetlen humorforrás a „meg nem gondolt gondolat”. Ezekből gyűjtöttünk össze egy friss csokrot. A karikatúrák SzilLaj tanár úr óráján készültek, amolyan multimédiás gyakorlatként.

Órai susmus

Történelemórán meglátja a diák a barátnőjét az ablakból, és elkezd beszélgetni a padtársával.

Tanár Mit suszorognak?

Padtárs Csak meglátta a barátnőjét és zavarba jött.

Tanár De most történelemóra van, tőlem legyen zavarban.

A kéményseprő

Két tanár és egy diák beszélget:

Diák Hogy érzi magát?

Tanár Úgy, mint a kéményseprő.

Másik tanár Miért, az hogy érzi magát?

Tanár A koromhoz képest jól.

Értékelés

Tanár Sikerült a vizsgája?

Diák Persze!

Tanár Manapság egy fél disznóért is megadják a jogsit?

Érdeklődés

Fiú Tegnap láttam a legújabb Robin Hoodot.

Tanár És mit látott benne?

Fiú Russel Crowe-t...

Tanár Miért, maga a férfiakat figyelni egy filmben?

Pontosítás

Tanár És miután Akhilleusz így megalázta Hektor testét, máglyarakást készített. Nem a sütre gondoltam...

Jakus tanár úr

„Na, Uborka, papír, toll, első pad.”

„A hülyék a túloldalon vannak!”

„Ez nem patkányzabálda.”

Jendrék tanárnő

Sínen vagytok, mint József Attila.

Jendrék tanár úr

Az atombomba tanítása közben megemlítette, hogy „régén Hirohegyes volt, majd mára Hiroshima lett”.

Szilágyi tanárnő

A semmi, az olyan, mint a takony! Kenődik!

Nagypé tanár úr

„Ez nem suttyóképző!”

„Sportolók kellene, nem focisták!”

Bodor tanárnő

„Hajókázunk az Interneten... vagy hogyan mondják?”

„Okosságok” a tanulók dolgozataiból

Történelem dolgozat

1.

- Hogyan jött be a pestis Kelet-Európába?
- Vonaton.

2.

A pestis kifejezetten jó hatással volt Kelet-Európára.

Biológia dolgozat

1. Hogyan is írjuk le Alexander Fleming nevét?

Két érdekes megoldás:

Sir Alexander Flaming vagy
Alexandra Fleming

2. Ki találta fel?

Penicillin találta fel az antibiotikumot.

3. Mi a fotoszintézis?

A fém kilincsen nem terjednek el annyira a baktériumok, mert fotoszintetizál.

Diákjaink mondták

1. Programozásórán

Tanár Kisfiam, te miért írsz papírra?

Diák Tanárnő, tudja, a kódtábla már kiment a divatból.

2. J v. LY

Diák Én pontossal is tudok kóvályogni.

3. Nyelvi zavar

Tanár „Hát”-tal nem kezdünk mondatot, mert mi a hát?

Diák Testrész...

4. Celebisztán

Tanár Fejre csapok, mint Héphaisztosz Zeusznak, csak a tiedből vajon mi fog kipattanni Pallasz Athéné helyett?

Diák Dukai Regina...

PAUER VIVIEN 10.A,
MOLNÁR FANNI 10.A

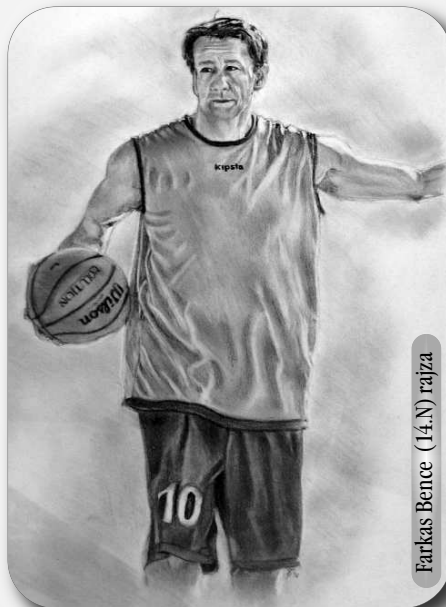
AZ ÉV TANÁRA: NAGY PÉTER Egy kosaras naplója

A cikk természetesen nem olyan morbid, mint amilyen filmhez eredetileg tartozik a cím, és a két sztori sem hasonlít egymáshoz. Ezúttal egy olyan kosaras szavait sikerült tollvégre kapnom, akire nagyon büszke lehet iskolánk. Talán néhány ember számára meglepő lehet, de nem kisebb személyről van szó, mint Nagy Péter tanár úrról, aki a 2010-es év legjobb testnevelője lett a megyében. Nem véletlenül...

Miután 2008-ban Pajor Ferencné tanárnő nyerte meg a díjat, amelyet az év testnevelőjének osztanak ki Pest megyében, 2010-ben ismét hozzánk került az elismerés. Ezúttal kosárcsapatunk sikeredzőjét tüntették ki, aki már 1996 óta tanít nálunk. Ez az évszám azonban más miatt is kulcsfontosságú lehet, hiszen ekkor került Nagy Péter – ekkor már kosáredző – kezébe a suli férfi kosárcsapata. Hogy miért lehet őt sikeredzőnek nevezni? Elkezdhetném sorolni, hogy tavaly a lányokkal megnyerte a megyei bajnokságot, aztán pedig az országos amatőr diákolimpián is aranyérmet szerzett velük 121 másik csapattal szemben, vagy hogy a Magyar Diáksport Szövetség ranglistáján Vác városa a 2. helyen áll, és hogy ehhez Nagy Péter tanár úr nagymértékben hozzá járult. Mondhatnám, hogy négy év alatt 3 Guinness-rekordot is termelt a Boronkay „számlájára”, (ebben persze sokan segítettek pl. az angolok a levelek fordításában, a technikai dolgozók, a szülők és nem utolsósorban a testnevelő kollégák) vagy hogy minden évben összefut Martinek János olimpikkal, aki mindig bő kézzel szórja az elismerést a sulinak és Tanár úrnak. Az ilyen sikerek mögött azonban mindig áll valami a háttérben. Talán egy jó mentalitás, egy jó ars poetica, vagy remek emberek remek segítsége? Többek között erről is kérdezősködtem...

– Nem a cél és az eredmény a legfontosabb, hanem az út, amit odáig bejárunk, és ami alatt jobbra válhatunk – ezt vallja tanárunk, aki képes egy olyan összetartó erőt létrehozni csapatain belül, melyet sokan irigyelnek az iskolán kívül is. Jól bizonyítja ezt, hogy amikor arról kérdeztem, milyen a kapcsolata játékosaival, mi a helyzet a bizalommal feléjük, akkor elmesélte, hogy a mai napig baráti viszonyt ápol 1980–83-as születésű volt játékosaival, akikkel elsőként foglalkozott itt, a Boronkayban. Jelenlegi játékosaival is minden nyáron egyhetes edzőtáborba vonul, ahol – bár rendkívül kemény munka folyik –, tovább tud

erősödni a csapategység. Jómagam külsőként azt látom, hogy tényleg szerethetik őt a játékosai, ha a tanszünetekben is naponta bejárnak többórás edzésre. Ha megengednek nekem az olvasók és Nagy Péter tanár úr egy kis véleménynyilvánítást, azt

Farkas Bence (14.N) rajza

mondanám, hogy talán José Mourinho portugál futbaléledzőhöz lehetne hasonlítani testnevelőnként. Bár a két edző két külön sportágat képvisel, mégis mindkettőjükön hasonlóképpen oszlik meg a vélemény a nézőközönség köreiben. Mindkét edzőről el lehet mondani a következőt: sokan szeretik őket, sokan nem szeretik őket, de azt el kell ismerni, hogy valamit nagyon tudnak!

– Tanár úr nagy népszerűségnek örvend az iskolában. Mi a véleménye erről? – kérdeztem. Azt hiszem, egy igen őszinte választ kaptam:

„Annyira azért nem vagyok népszerű. Tény, hogy azon szűk körön belül, akik ismernek, többen vannak, akik szeretnek, mint akik kevésbé, de mindenkinek vannak barátai és ellenségei. Azt gondolom, hogy ez természetes dolog a világban és az életben. Nem kell mindig mindenkinek megfelelni. Nekem az igazi elismerés az, amit a diákoktól kapok, akikért dolgozom, és akikkel együtt sírunk és nevetünk, akikkel együtt tudjuk átlendíteni egymást a nehezebb időszakokon.”

Ezen kívül azt is sikerült megtudnom, milyen nagy procedúra egy Guinness-rekord kísérlet előkészítése. Mint tudjuk, szeptemberben iskolánk volt, és jelenlegi kosarasai 107 órán át pattogtatták a labdát, hogy bekerülhessünk az idei Guinness-rekordok könyvébe (a rekorddöntés szeptemberben történt, ám a könyvbe kerülő adatokat augusztus 15-én lezárják, ezért csak az idei kiadásba kerülhetünk be). Féléves munka leszervezni egy ilyen kísérletet, ám Nagy Péter tanár úr mégis bevállalta. Természetesen sok segítséget kapott játékosaitól a papírmunkákban, a fizikai előkészületekben, és minden egyéb másban, amire szükség volt. Hogy mi született ebből az elszántságból és az igényes munkából? Az egyik oldalon több mint 8000 kosár, a másik oldalon pedig kb. 7800 kosár, valamint 25 órával döntöttük meg az előző rekordot, ami 82 óra volt (a saját rekordunkra pedig 27 órát „húztunk rá”). Olyan játékosok vettek részt a rekordkísérletben, akik a tanár úr elmondása szerint „megszállottjai a kosárlabdának”. Közülük sokan Nagypéke alatt lettek „a kosárlabda megszállottjai”, így tényleg elmondható az év testnevelőjéről, hogy valamit nagyon tud!

Nem lehet kétséges tehát, hogy a közeli és távoli jövőben is nagy eredményeket várhatunk a suli kosarasaitól és az edzőtől. A Borlap szerkesztősége is sok sikert és további elismeréseket kíván a csapatoknak!

CHMELIK ÁRON 12.P

Fotó: Erőss Tímea

Vác legszorgalmasabb tanulócsoportja: a 9.A osztály

Az ELTE Eötvös Collegiuma pályázatot írt ki „Keressük Magyarország legszorgalmasabb osztályait” címmel.

Az országos pályázat tizenegy díjazottja között szerepel a boronkays 9. a osztály. Osztályfőnökük *Heiszig Melinda*. A tavalyi nyelvi előkészítő évben elért 4.5-es tanulmányi eredményüket sikerült ebben a

tanévben is megtartaniuk, így elnyerték Vác legszorgalmasabb osztálya kitüntető címet.

A harmincnégy növendék közül harmincegyen megszerezték a középfokú nyelvvizsgát, egy tanuló, Együd Katalin felsőfokú nyelvvizsgával is rendelkezik.

Az osztály meghívást kapott a tiszafüredi Kamaszfesztiválra, ahol főzőverseny,

sportbajnokságok, sárkányhajózás, esti koncertek várják őket, valamint olyan rendkívüli osztályfőnöki órák, ahol a kamaszokat különösen érdeklő témákról beszélgetnek.

Kívánunk a május végi kamaszfesztiválhoz jó hangulatú együttléteket, melyek erősítik bennük az összetartozást, az iskolánkhöz és a városhoz való kötődés megerősödését, az egészséges lokálpatriotizmust.

SZILÁGYI ERZSÉBET

Mészáros Márk, a becsületes megtaláló

Olvasói levelet kaptunk, amelyben egyik növendékünket és együttal iskolánk nevelési légkörét dicsérte meg egy édesanya, aki nagyon hálás Mészáros Márk 12.P osztályos tanulóknak.

„Lányom elhagyta az összes iratát, és diákjuk megtalálta, és vette a fáradtságot fölkeresett minket. Köszönettel tartozom az iskolának is, hogy ilyen diákokat nevelnek. Sok fáradozástól, ügyintézésztől mentett meg minket.

Tisztelettel: P. Gy.-né”

Díjnyertes fotóstehejségeink

Iskolánkban évek óta nagy érdeklődésnek örvend a fotószakkör, ahol tehetséges növendékeink Szilágyi Lajos (SziLaj) tanár úr útmutatásai alapján készítenek képeket. Hol egy napra kiruccanak valamilyen népművészeti fesztiválra, hol a tájat fotózzák, hol az élővilág szépségéből örökítenek meg egy megismételhetetlen mozzanatot. Ezek a gyönyörűséges képek díszítik egyik folyosónkat is.

Martinovics Lilla

11. évfolyamos tanuló a Travel Utazási Iroda által kiírt pályázaton II. díjat nyert, ami egy 50.000 Ft értékű utazási utalvánnyal egyenértékű. Lírai hangulatú képein átsugárzik az ember- és természet szeretet. Először küldött képet megmérettetésre, s ilyen szép sikert aratott.

A Te városod – A Te látószöged Budapest fotópályázat

Az EUROCITIES városszövetség idén ünnepli fennállásának 25. évfordulóját, ezen alkalomból fényképalbumot jelentetnek meg, amely bemutatná, hogy a partnervárosok fiataljai hogyan látják városukat napjainkban. 15 és 25 év közötti fiatalok pályázhatnak olyan képekkel, amelyek a szokásos városmarketing nézőpontjától eltérő városképet mutatnak. A győztes Genovába utazhat.

Beadási határidő: 2011. április 30

II. helyezett:
Galántai Dorina
Nyereménye:
4 db belépő
a Tropicariumba
(Campona)
Könyvcsomag

Galántai Dorina

A Spektrum magazin havonta kiír tematikus pályázatot fotósoknak. Az előző havi pályázat címe „Éltető víz” volt. *Galántai Dorina*, aki fotószakköri tagunk volt, immáron az orvostudományi egyetem elsőéves hallgatójaként II. helyezést ért el. A zsűri tagjai *Szabó Róbert* fotóművész, *Gerő András* film- és tv-operatőr, reklámfotós és *Vadas Judit*, a Spektrum magazin vezető szerkesztője voltak.

-SZE-

Fiatal tehetségek

Iskolánk diákjai szívesen fejezik ki magukat, gondolataikat, érzéseiket írásban, képen. Az utóbbi hónapok terméséből válogattunk az alábbi két oldalon. Várjuk továbbra is műveiteket!

KONCSOR MILÁN:

TATJANA LEVELE ANYEGINHEZ
XXI. századi verzió

Írtam egy e-mailt
De ne hidd, hogy nyomulok
Még ha nem is tetszem,
Ebből én csak okulok.
S remélem, hogy e levél
Nem a lomtárba kerül,
S választ is kapok rá
Egy-két éven belül.

Ezidáig úgy véltem,
Hogy hiába bökdöstelek,
De fészükön, remélem,
Hogy este veled csetelek,
Csak hogy végre lássam
Pirulós hangulatjeled,
Melyet csodásan
A mondatok végére teszel.
Még remélem, hogy nem unod
A sok-sok apró lájkot,
S remélem, hogy tudod,
Ez még senkinek sem ártott.

Miért jelöltél be? Mondd meg nekem!
Miért? Hisz ha nem ismernélek,
Nem ment volna tönkre böngésző életem
S boldog lennék egyedül, amíg csak élek.

Te vagy nekem a csúcscrác,
Kit édes, lágy kommenttel
Magaménak akarok.
Szívem benned örömet lel.
Te vagy az én édes
Cuki lájkhuszárom.
Remélem, hogy ez már
Nem egy újabb álom.

Az új profilképed
Tegnapelőtt látván,
Minden ember elképed
Száját nagyra tátván

S talán le is nézel,
Mert tulajdonképpen
Folyton akadozik
Win'2000-es gépem.

Miért nézegeted
Folyton az adatlapom?
Szívem msn-edért
Fájdult meg, de nagyon.

Anyám hív! Megyek...
Az e-mailen végigfutni
Még véletlen sem merek
De a címem azért megadom:
egyikisleány@hotmail.com

Pályázat ajánló

Családi történelem- pályázat

A Határon Túli Magyarok
Információs Központja
Alapítvány
„Családi történelem”
címmel pályázatot hirdet.

Olyan családi események,
életutak bemutatását várjuk,
amelyek mögött érdekes és
fontos, 1970 előtti történelmi
események különleges
részleteit is megismerhetjük.

Beküldési határidő:

2011. március 31.

<http://www.htmik.hu/>

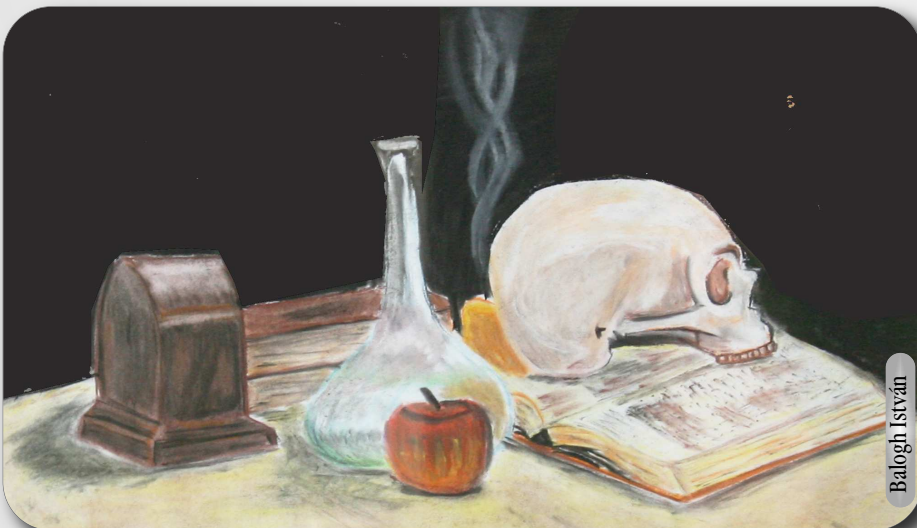
BARTHA BLANKA

HA SZERETSZ VALAKIT VALAMIÉRT

Eltűnik a télből a dér,
Nem süvít többé az a hűvös szél.
Kék lesz a fű, zöld lesz az ég,
Ha szeretsz valakit valamiért.

Halkan suttognak a hegyek,
Lassan énekelnek a tengerek.
Neki adsz mindent, amit kér,
Ha szeretsz valakit valamiért.

Nem számít a múlt s a jövő,
Vagy hogy teljesen elhagyott az erőd.
Szárnyalsz sebesen madárként,
Ha szeretsz valakit valamiért.

BARTHA BLANKA

MEGÁLLT AZ IDŐ

Néha az idő mintha megállna. Nem mozdul a világ körülötted, csak te vagy, és tűnődsz, mi is történhetett. Próbálsz rájönni, hová tűntek a sebesen rohanó órák, de nem tudod felfogni, és mire ráébredsz, hogy ez a pillanat nem arra való, hogy töprengéssel töltsd, már vége...

Nyolc óra ötven perc. A teát nem rég hoztam fel, most kortyolgom. A szobámban sötét van, egyedül vagyok. Az idő mintha megállt volna. Hallom és szinte érzem is, ahogy a másodpercek mennek, de a nagymutató mégsem halad tovább. Nagy kortyokat iszok a bögréből, de a tea mintha nem fogyna el, hiába iszom.

Az idő mintha megállt volna. Még sosem éreztem így. Talán ilyen lenne az örökkévalóság? Nehéz lenne megmondani, hogy milyen az az ilyen. Se nem jó, se nem rossz. Érdekes, sőt inkább más. Más, mint a megszokott.

Újra felénezek az órára: 51. A véget nem érő pillanat mégis véget ért? Kiiszom az utolsó kortyot a bögréből. A másodpercek mostmár nem úgy kattognak az órán. Elmúlt az egész, azzal az érzéssel együtt, és talán soha többé nem lesz részem belőle. Ha teljes csendben vagyok, még most is hallok az órát és a múlt időt, de hangja már nem olyan, mint akkor. Már nem olyan, mintha minden egyes kattánás egy hangos dobzó lenne az agyamban.

Véget ért. Egy pillanat volt az egész, az örökkévalóság egyetlen pillanata.

BARTHA BLANKA

LÉGY ERŐS!

Amikor úgy érzed, hogy minden erőd elfogyott, amikor már alig maradt mibe kapaszkodnod és érzed, hogy talán végleg elesel, akkor, amikor szinte már megérinted a padlót, légy erős! Állj fel újra és újra! Semmi se állítson meg. Légy erős kimondani, amit érzel, légy erős fátylat borítani a múltra, és készen állni a jövőre! Légy erős igent mondani egy életveszélyes kalandra a dicsőségért és a tiszteletért, és légy erős nemet mondani rá szereteidért! Tégy bárhogy, azt tedd tiszta szívvel és minden erőddel...

Légy erős támogatni azokat, akiket szeretsz, és nyújts kezet nekik a szükségben! Légy erős leborulni a legnagyobb ellenséged előtt, ha kell, és támogasd őt, ha már legyőzted.

Legyen erőd feltenni mindent egyetlenegy lapra, mint amikor egy ászod és egy kettused van a pókerben. Ne gondold a bukásra, ne félj tőle, mégha előtted is áll a veszély! Merj szembe szállni vele és nevetni rajta. Ne félj kimondani, hogy az élet szép.

Nem számít, hogy mások mit gondolnak rólad, nem számít, hogy nézel ki és mennyi pénzed van. Csak egy dolog számít igazán: hogy te kinek gondold magad. És ha már tudod, hogy ki vagy, és az is maradsz, akkor nincs mitől félned...

Zeke Zsanett és Martinovics Lilla fotószakkörösök képei (Vezető: Szilágyi Lajos)

Móricz Barbárok című novellájának táncjáték-adaptációja január 21-én (R.: G. Teiszler Mária)

Határon túl az én hazám

KÜLONBOZÓ KULTÚRÁK TALÁLKOZÁSA A BORONKAYBAN

Kíváncsiak voltunk azokra a diáktársainkra hogyan látják a világot, akik magyarok, de külföldön születtek, akik amerikaiak, de most velünk tanulnak, akik iskolatársaink voltak, de ma már külföldön élnek. Három vallomást olvashattok az alábbiakban.

Patai Krisztina

„I'm an African. Not because I was born in Africa, but because Africa was born in me”

Amikor valaki Patai Krisztina, 13.N-es tanuló személyigazolványára

pillant, valószínűleg az első, ami feltűnik neki, az a születési helye. Nairobi, Kenya.

„De hát akkor, hogyhogy fehér vagy?” – jön rögtön a kérdés. Többek között erre kerestem én is a választ, miközben Kriszti nem mindennapi történetének jártam utána.

Szóval hogy is volt ez? Meséj kicsit a születésed körülményeiről!

Édesapámnak hatéves kora óta az volt az álma, hogy Kenyában éljen. Elkezdett diplomataként dolgozni, majd miután összeházasodott édesanyámmal, kiköltöztek Kenyába. A nővérem és én is ott születtünk. **Milyen nyelven beszéltél kiskorodban, és milyen iskolába jártál?**

Egész gyerekkoromban angolul beszéltem, öttől nyolcéves koromig egy angol magániskolába jártam Nairobiban. Imádtam odajárni, azóta sem találkoztam

még egy ilyen felszerelt iskolával. Hatalmas udvarunk volt egy óriási játszótérrel és egy mini állatkerttel, tenisz- és squash-pályánk is volt, valamint úszómedence, színházterem, mindenféle labor és egy külön épület a könyvtárnak. A tanulók különböző nemzetiségűek voltak, így rengeteg színes egyéniséggel találkoztam.

Sok barátot szerzettél? Van olyan, akivel még a mai napig tartod a kapcsolatot?

Igen, szerencsére egy-két barátommal máig gyakran beszélek, a facebook elterjedése óta pedig nagyon sok elveszettnek hitt, régi ismerőssel vettem fel újra a kapcsolatot. Mivel legtöbbszörüknek – hozzám hasonlóan – diplomáták a szülei, a világ különböző részein élnek. Például az egyik legjobb barátnőm, Robin, most Olaszországban él a családjával. Nyáron meg is látogattam őt, nagyon jó volt újra látni.

Mikor költöztetek vissza Magyarországra? Milyen volt elkezdni magyarul tanulni?

A szüleim összesen tizennégy évet töltöttek Kenyában, nyolc éves voltam, amikor visszaköltöztünk Magyarországra. Eleinte nagyon nehéz volt a magyar nyelv, sokat szenvedtem vele, de a két külön tanáromnak és a szüleim segítségének hála egy idő múlva bejöttem.

Hihetetlen, hogy 8 éves korodig egyáltalán nem beszéltél magyarul! Szinte semmi akcentusod nincs!

Igen, szerencsére nincs baj a kiejtéssel, de azért ha gyorsan, hangosan kell felolvasnom valamit, akkor észrevehető.

Milyen volt a beilleszkedés? Mi hiányzik a legjobban Kenyából?

A beilleszkedés nagyon könnyű volt, bár ezt a hideget nehéz volt megszokni. Legjobban a napsütés, a meleg és az óceán hiányzik, de nagyon szeretem a kenyai ételeket, főleg az egzotikus gyümölcsöket. Ha a nővérem Kenyában jár, mindig hoz nekem haza mangót, papayát stb. Az időjárás és az ételeken kívül a szafarik, a természet, az állatok is nagyon hiányoznak.

Hát ez nem semmi!

I asante sana. (én köszönöm)

Mallory Zink

Biztosan mindannyian észrevettétek, hogy szeptembertől egy amerikai lány is a Boronkay padját koptatja. A 17 éves Mallory Zink egy évre jött Magyarországra és a 11.P osztályhoz csatlakozott.

Miért pont Magyarországra, mi hozott ide?

Egy világméretű diák csereprogram keretében jöttem ide. Legelőször sorba kellett rendeznem az országokat, aszerint, hogy hova mennék a legszívesebben. Elsőként Dániát írtam be, Magyarország a második választásom volt. A bizottság végül úgy döntött, hogy számomra ez az ország lesz a legmegfelelőbb, így ide kerültem.

Hogy érzed magad nálunk?

Nagyon jól! Szeretek itt lenni, sok barátom lett, főleg az osztályból, és a

családom is kedves, akiknél lakom.

Hol és kikkel laksz? Beszélnek angolul?

Nógrádon lakom, *Keresztes Koni* családjánál. Azért kerültem ide, mert Koni testvére ugyanezzel a programmal éppen Mexikóban van. A szülők csak nagyon kicsit beszélnek angolul, Koni két kistestvére pedig egyáltalán nem. Ők az elején nagyon távolságtartóak voltak velem, de szerencsére gyorsan megkedveltek, és most már minden délután kérlelnek, hogy játsszak velük. **Ezek szerint Nógrádról jársz be a suliba. Hogy bírod a korai kelést?**

Hát nehezen. Elvileg a 6:50-es „kispírossal” kéne jönnöm, de elég gyakran elalszom, és csak a következőt érem el.

Mi a legnagyobb különbség az ottani sulid és a Boronkay között?

A legnagyobb különbség talán az, hogy

nekünk ugyanazok az óráink vannak, és mindennap 8-3-ig vagyunk suliban.

Mit szóltak a szüleid, barátaid, amikor elmondtad nekik, hogy külföldre akarsz jönni egy évre?

A szüleim folyton azt kérdezték, hogy „biztos vagy benne, de tényleg? Ki akarod hagyni a ballagást, a szalagavatót?” Én pedig

választam nekik, hogy igen, mert nem nagyon izgatnak ezek a dolgok. Aztán egy idő után megbarátkoztak az ötlettel. A barátainak természetesen hiányzom, de ahogy mesélem nekik a történeteimet, hogy mennyit bulizunk, mennyit lógok a többiekkel, nagyon irigyelnek. Az USA-ban 21 év a korhatár, amit nagyon szigorúan vesznek, így ők még soha nem voltak szórakozóhelyen, még soha nem buliztak egy jót.

Mikor mész vissza? Mik a terveid?

Július elején fogok hazamenni, majd szeptembertől elkezdem ott az egyetemet. Nem tudom még hogyan és mikor, de nagyon szeretnék visszajönni. Esetleg Budapesten folytatnám az egyetemet, vagy egy kis ideig szívesen dolgoznék itt, majd meglátjuk. Az ünnepekre is vissza szeretnék térni, meg persze, hogy újra találkozhasak az itt szerzett barátokkal.

Az ünnepekre? Ezek szerint ennyire

tetszett itt a karácsony?

Igen, nagyon jól telt a karácsonyom, annyi ajándékot kaptam! Ez az ünnep teljesen más itt Magyarországon, mint az USA-ban. Ott egy hónapig folyamatosan erre készülünk, már december elején megvesszük a fát, és felállítjuk. Itt pedig olyan gyorsan lepörgött az egész.

Na és hogy megy a magyar nyelv? Mi volt az első szó, amit megtanultál?

Elsőként az igen és a nem szót tanultam meg, aztán jött a többi. Hát nem egy könnyű nyelv, de próbálkozom vele, természet tudomány órán például, még a többiek az angol szókinccset tanulják, addig én a magyart. Miután hazamegyek, tovább fogok tanulni magyarul, semmiképp nem szeretném elfelejteni a nyelvet.

Köszönöm, Mallory.

SZABÓ ANNAMÁRIA 13.N

Sör, csoki és gofri? – Brüsszel csak ennyi?

EGY VOLT BORONKAYS SZEMSZÖGÉBŐL

Nem, szerencsére Brüsszel nem csak ennyiről szól. Brüsszel Belgium fővárosa, az EU és a NATO székhelye. Egy igazi multikulturális város, ami az utóbbi években egyre sokszínűbbé vált. A belga főváros a világ egyik legpompásabb és építészeti legremekőbb városközpontját mondhatja magáénak.

Minden turista első célpontja a Grand Place (főtér). Szébbnél szebb épületek sora van egymás mellett, egy majdnem szabályos négyszögletű téren. Híres látnivalói közé tartozik a Manneken Pis, azaz a „pisilő kisfiú szobor”. Érdeemes megnézni még a gótikus Szent Mihály és Szent Gudula székesegyházat is. A Heysel parkban található az 1958-as világkiállításra épült Atomium, amely egyben Brüsszel szimbóluma is.

Ha szereted a sört, a csokoládét, a gofrit és a finom ételeket, jobb helyet aligha találhatsz. Városszerte sok az étterem, bisztró, kávézó és gyorsétterem. Brüsszel gasztronómiai központja a Rue des Bouchers, ezen az úton a turista ízletes rákokat, halakat, kagylókat és egyéb tengeri herkentyűket kóstolhat meg. Brüsszelben tíz métert sem tudunk megtenni anélkül, hogy ne botlanánk egy-egy ínycsiklandós csokoládéboltba. A sörbarátok sem fognak Brüsszelben csalódnani, mivel több, mint ezer sör közül válogathatnak, olyan különlegességet is megkóstolhatnak itt, mint a Kriek meggy-sör.

Rengeteg szórakozóhely található a város minden részén, de azt mondják, hogy az élet inkább tavasszal indul be, amikor már jó idő van!

A brüsszeli tömegközlekedés nagyon kifejtett, könnyen elérsz egyik pontból a másikba. A belga fővárosban összesen három

metróvonal van, amely csúcsidőben akár hárompercenként közlekedik. A villamos, illetve a buszhálózat is igen kiterjedt, szinte a város minden jelentős pontját eléri. Egy jegy ára 1,50-be kerül. Amit nagyon praktikusnak találtam, hogy ezt az egy jegyet, akár metrón, villamoson vagy buszon is felhasználhat többször, egy órán belül. Az autózás számos kihívást jelent, a belga sofőrök eléggé kiszámíthatatlanul vezetnek, az indexet nem ismerik, gyakran elal szanak a volánnál, tehát nem hiába szokták őket „balga-belgák”-nak nevezni.

Brüsszel hivatalosan kétnyelvű, vagyis a francia és a holland nyelv egyenértékűnek számít. Minden felirat két nyelven található, de Brüsszel legtöbb lakosa, a franciát részesíti előnyben, amit a flandriaiak nagy problémának tartanak.

Lassan fél éve élek Brüsszelben, mostanra már kezdem megszokni az itteni életstílust. Jelenleg francia tanfolyamra járok, illetve mellette dolgozok napi 4-5 órában. Jövő szeptemberben kezdem az egyetemet, ahol angolul illetve franciául folyik majd az oktatás. A legtöbb egyetem, főiskola fizetős, van, amelyik olcsóbb, de vannak nagyon drágák is. Fontos tudni, hogy itt nincs központi felvételi, mindegyik iskolának más elvárásai vannak, ami után kell nézni nagyon részletesen.

Annak ellenére, hogy nagy drágaság van itt kint, az otthonihoz képest legalább háromszor drágább minden, ajánlom, hogy aki teheti, látogasson el legalább egyszer Európa szívébe, Brüsszelbe.

URBÁN KITTI 14.M

Irány Bajorország!

Szigeti Ágota tanárnő által megszervezett Zollner-verseny második fordulójában, február 7-én lehetőségünk nyílt arra, hogy pár órát eltöltsünk a gyárban és így betekintést nyerjünk a munkafolyamatokba.

Fél 10 körül jött értünk az iskola kisbusza, ami a tanárnő kíséretében elvitt minket az üzembe. A Zollner fejlesztési menedzsere, Tomori Pál vezetett minket körbe és mutatta meg a gyár legfontosabb részeit. Így megismerhettük pl. az autóalkatrészek

összeszerelésének folyamatát, valamint bejuthattunk a műanyagüzembe is.

A néhány óra alatt, amit a gyárban töltöttünk, szinte mindenki szorgalmasan jegyzetelt. A verseny következő fordulójában ugya-

nis az itt hallottakból és a kapott újságokból összeállított kvíz kérdésekre kell majd válaszolnunk.

A versenyen különböző korosztályú diákok indulhattak, a feltétel csupán annyi volt, hogy legyen angol, illetve német nyelvtudású tanuló a négyfős csoportokban.

A fődj egy háromnapos bajorországi út, aminek az elnyeréséhez minden résztvevőnek sok sikert kívánunk!

**SZABÓ BERTA
MARSÍ PETRA, 10.N**

Egy tavalyi gyárlátogatás a Zollnerben

Második túránk a szülőcsatornában

A 2010/2011-es tanév őszén indultunk Borosné Paku Beáta tanárnő szervezésével a barlangtúrára.

Az elmúlt évek során ez a túra mindig tavasszal volt, de az idén májusban érettségiző diákok egy része annyira szeretett volna részt venni az eseményen, hogy megkérték a tanárnőt a túra idejének előrehozatalára. A kiránduláson csak harminc fő vehetett részt, és ezek a helyek pár nap alatt el is fogytak. A túránk helyszíne Magyarország második leghosszabb barlangjában, a budai Pál-völgyi-barlangban volt.

Egy októberi szombat reggelen indul-

tunk Vácról. Mindenki izgatottan várta a barlangászt. Nagyon sok ember volt a csapatból, aki nem először jött, hogy meghódítsa a Pál-völgyi-barlangot. Aki még nem járt itt, az könnyen azt hiheti, hogy ez csak egy egyszerű túra, ahol végig kell sétálni egy kivilágított tágas barlangban. Ez egy rossz tévhit, hiszen ez a barlangászás jelentősen eltér az átlagos, egyszerű iskolai kirándulásoktól.

Ahogy megérkeztünk, tízes csoportokat kellett alkotnunk, mert csak így mehettünk be a barlangba. Itt kaptunk mindenki ruhát és egy lámpával ellátott fejdíj sisakot. Minden csoportot egy szakképzett barlangász vezetett.

Ahogy beértünk a barlangba egy rövid séta után kezdődött a neheze. Ezekben a járatokban csak egymás után tudtunk menni. Nagyon szűk helyeken jártunk, szinte végig

küszni kellett az agyagos, nedves földön. Minden járatnak volt elnevezése, amiket a kirándulás során említett a vezetőnk. Ilyen volt például a „Szülőcsatorna, Szendvicsjárat, Giliszta”. Már a nevükből is le lehet vonni, hogy nem túl kényelmesek ezeket megmászni. Természetesen mindenkiben előjön ilyenkor a bezártság érzet és az a tudat, hogy bármikor beszorulhat a járatokban. Szerencsére senki nem szorult be.

A nagyon szűk, nehéz akadályú és hideg barlangban körülbelül három órát töltöttünk. A nap végére mindenki fáradtan, de élményekben gazdagon tért haza.

Ez a nap, azt hiszem, mindenkiben sokáig élni fog.

MITRÓ MÁTÉ 11.B

Újra a napsütésben

VáCityJIB - ellenszer az unalomra

Nagy esemény közeleg Vác és környéke fiataljainak számára, hiszen egy nagyszabású freeszi és snowboard verseny van készülődőben a Freedom sport egyesület rendezésében. A rendezvény paraméterei több weboldalon is megtekinthetők, erre való a Google, így a reklámra máshol is rábukkanhattok, viszont ami igazán különleges és hozzánk kapcsolódik az az, hogy egy ex-boronkays tanuló, Pajor Levente a főszervezője, akit sikerült elcsípünk egy interjú erejére.

Honnan jött az ötlet, hogy itt Vácon egy ilyen rendkívüli dolgot hozzáál létre?

Eddig csak Budapesten voltak ilyen rendezvények. A környéken nem találni igényeinknek megfelelő lehetőségeket. Épp ez a baj. Centralizálódás van a főváros felé, miközben Vác egy nagyon is jó adottságú város tele extrém sportokat űző fiatalokkal. Sőt, mi több a környező városokból és falukból (Verőce, Maros, Göd, Dunakeszi, Kosd) is vélhetőleg könnyebben elérhető lesz, ha a mi városunkban rendezzük.

A mi szemünkben már „véndiák”-nak számítasz, hiszen 2004-ben végeztél. Mivel csábítanád a jelenlegi boronkaysokat, hogy látogassanak el március 5-én a tanpályára?

Ez az első ilyen rendezvényünk, így nagyon reméljük, hogy jól sikerül. Igyekszünk mindenkinek a legjobbat garantálni. Főként a középiskolás és egyetemista, illetve főiskolás korosztályt érinti maga a verseny, de vélhetőleg mindenki találna magához illő elfoglaltságot. Nem csupán versenyezni lehet, de szurkolni is. Sőt, több sátrat felállítottunk, ahol kedvünkre vásárolhatnak kolbászt vagy épp forraltbort.

Ezenkívül a Slip & Titus kiállítás is megtekinthető lesz, (amelynek alkotóiról érdemes tudni, hogy az iskola tornatermében található boronkays embléma az ő alkotásuk. - a szerk.).

Te és Nagy Tamás ketten hoztátok össze a VáCityJIB-et. Őszintén, mikor kezdtétek a szervezését? Bizonyára sok munka áll mögötte.

2010. októbere körül kezdtünk neki a megvalósításnak. Elsősorban a kapcsolatainkat kellett felélnéketni, majd egyeztetés a városházával, keresni szponzorokat, hívni külföldi versenyzőket és ismert zsűritagokat.

Mi volt a legfőbb célotok ezzel?

Egy olyan esemény, amely megmozgatja Vác és környékének lakosságát. Úgy gondolom igényes szórakozóhelyre még szükség van, hiszen szerintem nem elégitik ki a jelenlegi lehetőségek a fiatalokat. A városnak szüksége van egy vonzó, megfogó imázs kialakítására, amely egy idő után bizonyára a turistákat is vonzani fogja. A cél

nem az, hogy a váciaknak ne kelljen Pestre menni, hanem az, hogy a pestiek jöjjenek ki a minőségi váci programokra.

A szponzorokat mi győzte meg, hogy adjanak pénzt és nevet a VáCityJIB-hez?

A médium nagyon fontos mozgatórugója az egésznek. Meg persze a nevek. Az, hogy hol lesz a rendezvény, már csak mellékes. Nem jelentett akadályt, hogy a helyszín megjelölése nem Budapest. Szerencsére kapcsolataink segítségével sikerült neves embereket felkérni, akik számítanak a szakmában (Sebastian Steinmayer - snowboard, Jakob Scherzenlehner - freeski stb.). Mindehhez már csak a media társult (MTV, Dunamenti Regionális, ElektroSignal, Sí Tv, Vác Online, Váci Napló, Offline, internetes portálok, Sport Géza)."

Remélem sikeresen zárul mindannyiunk számára az esemény, és a jövőben még sokszor találkozunk veletek, akár más rendezvényeken is.

ERŐSS TÍMEA 13.N

Mozgóképa

A január-februárt köztudottan mindenki utálja. Mindenki, kivéve a mozibolondokat, akik ilyenkor legszívesebben ki sem mozdulnának kedvenc filmszínházukból. Ez az Oscar-szezon, az Amerikai Filmakadémia díjára leginkább esélyes filmek ilyenkor jutnak el általában kishazánkba. Mostani filmajánlómban is egy, öt Oscarra esélyes filmet, a **Fekete hattyút** (hazai premier: február 17.) mutatok be nektek.

Darren Aronofsky jelenleg az egyik legkitüntetettebb és legmegbízhatóbb rendező, szinte minden filmjével nyert valami

ilyen díjat. A főszereplő pedig a rendkívül szép, tehetséges (és, fiúk, sajnálom, de épp eljegyzett) **Natalie Portman**. Ők ketten kauloznak el minket egy varázslatos művészvilágba, ahol néha mindened, beleértve a józan eszed, is föl kell áldozni egy-egy szerep kedvéért. Ez a New-Yorki balett kiismerhetetlen ingoványa, ahol bizony nem elég néhány pipiskedve kivágott sasszé az érvényüléshez. Sok embert ismerek, aki már a balett szó hallatán legszívesebben kifutna a világból, de ezt a filmet még ők is élvezni fogják. Ez nem könnyeden táncikáló kislányfilm, és ha valamihez hasonlítanom kéne, soha nem jutna eszembe az idegcsinító Flashdance, sokkal inkább a rendező

két korábbi igazi „férfifilmje”, a **Pi** és a **Pankrátor**. Ez a mozi kőkemény pszichothriller, csak kicsit több benne a női figura (konkrétan egy férfi szereplője van, de az legalább a vérmacsó **Vincent Cassel**).

Nem mondom azt, srácok, hogy könnyed kikapcsolódást ígér a film. Sőt, ez egy nehéz, gondolkodós film, annyiféle értelmezéssel, hogy belesajdul az ember feje, ha mindet fel akarja fogni. Natalie Portmantól pedig ne cuki játékbaba figurát várjunk. Mindenki Amidalá hercegnője végre teljes tökéletességében lép elénk, igazi primadonna lesz. **Kihagyhatatlan!**

BAJA SÁNDOR 12.G

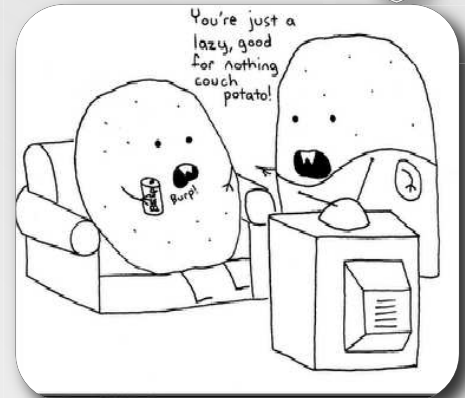

TUD VALAKI VALAMI JÓ HELYET? HOVA MENJÜNK ESTE?

Buli körkép

Alapvető diák probléma, hogy nem találunk ízlésünk-
Anek megfelelő szórakozóhelyet. Vége a „stresszes”
sulihétnak és nem tudjuk hétvégén hol kiengedni a
gőzöt? Mi lenne a jó megoldás? Otthon ülni és legyünk
„couch potato”-k, vagy lépünk át a küszöbön és élünk
társasági életet? És ha az utóbbit választjuk, hova men-
jünk? Elég a választék? Megfelelnek igényeinknek?

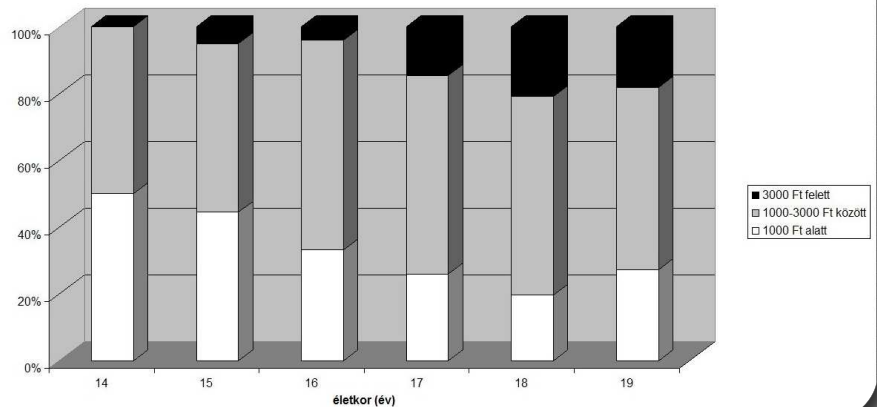
Kiss Dávid diáktársammal és Trieb Márton tanár úr közreműködésével egy teljeskörű kérdőíves felmérést végeztünk iskolánkban, amelyben a boronkays diákok szórakozási szokásairól tettünk fel kérdéseket, hogy valós tényekre alapozhassuk cikkünket.

671 kitöltött kérdőív után kezdett kirajzolódni a kép, és a felmérés eredménye cseppet sem lepett meg bennünket. A kérdőív kitöltői között az iskola arányainak megfelelően több volt a fiú, mint a lány (59–41%). Az iskola diákjainak mindössze egy része nem jár tömegszórakozó helyekre, az iskola diákságának jelentős része azonban legalább kéthavi rendszerességgel megjelenik ilyen helyen, így ők közvetlenül ki vannak téve annak, hogy egy, a West Balkánban történt balesethez hasonló helyzetbe kerüljenek. Kérdőívünkben ki is derült, hogy tanulóink 25%-a elképzelhetőnek tartja, hogy előforduljon vele is egy ehhez hasonló baleset. Ráadásul a kutatásunk azt az eredményt hozta, hogy az iskola folyosóján elhaladó diákokból minden tizedik „gyerkőc” hetente többször is megfordul a környék valamelyik discójában.

Disco-baleset testközelből

Bizonyára kevesen tudják, hogy egy boronkays diákunk ott járt a West Balkánon. Ott volt a Noise Night Life nevezetű rendezvényen és még máig is hatása alatt van. „A buli utáni nap családi ebédre voltunk hivatalosak. Egész nap a múlt estén járt az eszem, és folyamatosan próbáltam felidézni a történeteket. A rokonaim kezdetben nem értették, miért vagyok felfehér. Azt hitték, beteg vagyok, amíg el nem meséltem: én is ott voltam a West Balkánon.” Majd folytatja: „Már két hete, hogy volt az a koncert, és a kék-zöld-lila foltok még most is látszódnak a hátamon. Én sem úsztam meg, hogy a korláthoz nyomjanak, pedig még mondhatni időben elhagytuk barátnőmmel a szórakozóhelyet. Biztosan állítom, hogy a szervezés pocsék volt. Ezt a rendezvényt nem ennyi emberre tervezték. Az emeletek közt alig lehetett haladni, az emberek teljesen megőrültek. Teljesen olyan érzésem támadt, mintha állatkertben lennék. Mindenből előtört az állati ösztön.” Amikor a biztonsági intézkedésekről kérdezem, szinte kinevetett: „Két biztonsági őr volt a szűk bejáratnál. Egyre csak tolták be az embereket, hiszen azt sem tudták, bent mi folyik. Személyazonosság és kor ellenőrzéséről természetesen szó sem volt.”

Költekezés korcsoportonként

Felmérésünk során, azt tapasztaltuk, hogy a 18 éves korosztály költi a legtöbbet egy alkalommal, míg a 14 éves „kisgolyák” alig.

„8 óra munka, 8 óra pihenés, 8 óra ...”

A szórakozás fontos, épp úgy és épp annyira, mint a munka és a pihenés. Nem véletlenül született erről dal is. Nagy bölcses-

ség, de azt mégsem ecsetelgeti dalolva Nagy Ferő, hogy hogyan osszuk be azt a háromszor 8 órát. Mindenesetre nyílt titok, hogy az emberek szeretnek kikapcsolódni, szórakozni, és ezalól egyértelműen a diákok sem kivételek.

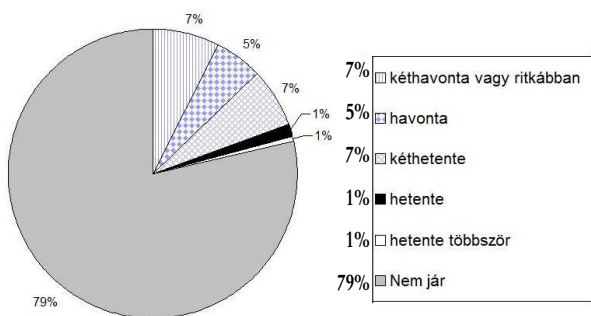
Felmérésünknel a legfőbb motivációs erő az volt, hogy tisztán lássuk, korosztályunk mennyire elégedett a szórakozási lehetőségekkel. A disco-balesetet követően vélhetőleg kevés olyan fiatal maradt, aki nem gondolkozott el a történeteken. Nekünk is ez adta az ötletet.

Akkor tulajdonképpen mennyire biztonságosak ezek a helyek? Hol a hiba?

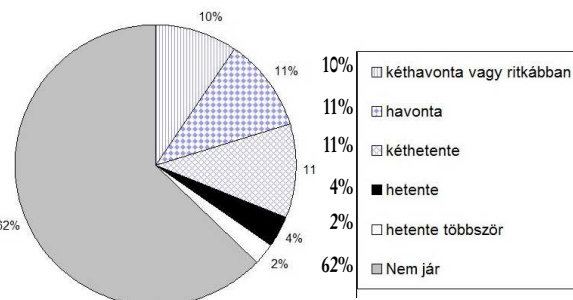
A sajnálatos az, hogy a korhatárt elenyészően kevés szórakozóhelynél veszik figyelembe. A megkérdezettek 94%-a válaszolta azt, hogy nem fordítanak kellő figyelmet a kor- és személyazonosság ellenőrzésére, így gyakorlatilag ezeket a helyeket bárki látogathatja. Nem véletlen, hogy iskolánk diákjainak is egy jelentős része (23%-a) már 15 éves kora előtt kezdett el discóba járni. Pozitív jelenség, hogy a diákok a „bulizó partnerek” megbízhatóságára szinte egyértelműen azt a választ adták, hogy min. 1–2 emberre lehet számítani, ha

Díva látogatási gyakorisága

Mouseoleum látogatási gyakorisága

Annak ellenére, hogy a Díva magasabb és pozitívabb értékelést kapott hangulatára és biztonságára, kevésbé látogatott, amelynek oka a nehéz megközelítés és 18-as korhatár lehet.

baj van. Ez pozitív visszajelzésként szolgál, főként azért, mert bizonyára csak oda járnak el az emberek szórakozni, ahol van biztos ismerős.

Ami meglepő, hogy Vác vezető tömegszórakozóhelyeit, a Dívát és Club Mouseoleumot, hangulat és biztonság szempontjából a közepesnél alig értékelték jobbra. Ezzel szemben hangulat szempontjából a fővárosi szórakozóhelyeket diákjaink sokkal jobbra értékelték, nem véletlen, hogy a boronkaysok 41%-a szokott Budapestre járni. (Igaz, hogy heti rendszerességgel csak 3,3%) Tehát véleményem szerint Vác szórakoztató-iparának fellendülésre van szüksége. (Erről interjú Pajor Leventével 17.old.-on.) Már több kezdeményezést is elindítottak a fiatalok, így csak rajtunk áll, akarjuk-e a folytatást, avagy hagyjuk hanyatlásnak indulni a lelkesedést.

ERÖSS TÍMEA 13.N

Fotó: Eröss Tímea

FIATALOKNAK SZÓLÓ KÖNNYŰZENEI ÉLETET VÁCRA!

A facebook nevezetű közösségi portálon egy figyelemre méltó csoportra akadtam rá. Nevük: Fiataloknak szóló könnyűzenei életet Vácra! 2010. októberében született meg az ötlet és a csoport, hogy színesebbé tegyék a váci fiatalok szürke hétköznapjait. Kijelenthetjük, hogy Vác egy iskolaváros. Már főiskolánk is van, ami egyenlő azzal, hogy számos diák arra vágyik, hogy valahol jól érezhesse magát. Persze akadnak lenyűgöző szakkörök, sportegyesületek, zenekarok, ahol szépen és kellemesen el lehet tölteni az időt. Mégis kell még valami. Valami hiányzik!

A fent említett csoport ötletgazdája, Szabó Zsanett és Jezerniczky Gábor volt boronkays diákok, elindítottak egy hullámot, amely újabb lendületre, mondhatni szélre vár. Ez itt a reklám helye, így ha úgy gondolod, hogy igenis változtatni szeretnél, és látogatnál egy olyan helyet, ami az igényességre és minőségre törekszik, írd alá az alábbi linken található petíciót.

<http://www.petitiononline.com/fszkzev/petition.html>

AZ IDEI MEGSZORÍTÁSOK

KÉZFERTŐTLENÍTÉS
PLUTÓNIUMMAL.

KEBLEMRE,
PICINYEIM!

JÓ, JÓ, DE HOVÁ
LETT ZSUZSI NÉNI?!

FIGYELJ,
GABIKÁM!

PERSZE,
GABIKÁM!

NEM ÁDVENTI KOLOSTOR,
HANEM KARÁCSONYI KOLIS TOR!

IZIRÁJDER,
ÖCSÉM,
IZIRÁJDER!

PUNK IS NOT
DEAD!!!

A HOSSZÚ HÁZASSÁG TITKA:
A MEGÉRTŐ HALLGATÁS.

3 SZALAGAVATÓT
ZSINÓRBAN CSAK
EGY LEHET KIBIRNI

Kiadja: Boronkay György Műszaki Középfiskola Oktatásfejlesztési Alapítvány ● Székhelye: 2600 Vác, Németh L. u. 4-6. ● Telefon: 27/317-077 ● e-mail: borlap2010@gmail.com ● Online és archívum: <http://boronkay.vac.hu/borlap> ● Felelős kiadó: Fábrián Gábor ● Felelős szerkesztő: Eröss Tímea (13.N) ● A szerkesztőség tagjai: Baja Sándor (12.G), Bodonyi Boglárka (9.N), Chmelik Áron (12.P), Lipusz Kinga (11.A), Marx Kinga (DÖK 13.A), Simon Viktória (10.N), Vass Angelika (10.A) ● Mentorok: Szilágyi Erzsébet, Hujbert István ● Lapterv: Boronkay Arculat Stúdió ● Nyomdai előkészítés: Molnár Fanni (10.A) és Pauer Vivien (10.A) ● Nyomda: Multiszolg Bt. ● Kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza.